

Camargue, sudul Franței

Lucina (Bucovina), România

Braco Stables, Jamaica

Rancho Las Cascadas, Mexic

Gros Ventre River Ranch, Jackson Wyoming, US

Note de carieră - Fotografiile Manuelei Ștefan

Care este povestea Manuelei Ștefan? Cum ați ales fotografia?

Sunt inginer de profesie, am terminat facultatea de Energetică din București.

Mi-am dorit să studiez limbi străine, dar la vremea aceea, comunismul fiind încă prezent, nu era o alegere ‘practică’.

Am avut întotdeauna o oarecare sensibilitate artistică iar fotografia a făcut parte din viața mea încă din anii adolescenței. Luam aparatul Zorki al tatălui meu, de câte ori plecam în vacanță.

Plăcerea a rămas la nivel de hobby până când am ajuns în Canada unde, după câțiva ani de lucrat într-o mare corporație, am început să îmi petrec weekend-urile fotografiind pentru un studio din Toronto. În 2007 mi-am pierdut job-ul și am decis să îmi deschid propriul business.

Nu a fost un drum ușor, dar recompensele și satisfacțiile au reprezentat cel mai grozav imbold pentru a continua.

Ce subiecte va atrag și inspiră? Cum ați ajuns să fotografiați cai?

Am început prin a fotografia oameni și locuri. Acum trei ani am ajuns la o fermă de cai din zona Guelph, iar acel moment mi-a influențat traiectoria în mod semnificativ. Țin minte că m-am întors în Toronto cu un intens sentiment de pace și bucurie, simțind în sufletul meu dorința de a petrece mai mult timp în prezența acestor ființe majestuoase.

Tatăl meu s-a născut într-un mic sat din Argeș și a crescut în preajma cailor pe care i-a iubit întotdeauna și așa putea spune, cu care a avut o legătură ‘organică’.

În copilărie, mi-am petrecut multe veri în acel context minunat. Mă consider norocoasă. Mi-au trebuit mulți ani și o schimbare de continent ca să regăsesc caii, de dată aceasta, însă, simt conexiunea în modul cel mai profund posibil, este o influență extraordinară în tot ceea ce întreprind.

Pe unde ați călătorit și ce ne puteți povesti?

Mi-a plăcut întotdeauna să călătoresc. Iar acum am șansa să împletesc această pasiune cu dragostea pentru cai.

Primul meu proiect semnificativ a fost cel din sudul Franței, în 2011, unde am fotografiat superbii cai albi din Camargue.

Această întâlnire extraordinară a fost decisivă pentru tot ceea ce a urmat, reprezentând un moment cheie în conturarea unei noi viziuni artistice care continuă să evolueze.

De atunci, am fotografiat cai în US (Montana, Utah, Wyoming, California), Canada (Ontario), Mexic, Jamaica și România.

În ianuarie, anul acesta, am descoperit caii huțuli de la Lucina (Bucovina) și le-am spus povestea în imagini și cuvinte. Articolul a fost preluat de o serie de alte bloguri iar reacțiile mi-au întrecut așteptările. Am primit email-uri de mulțumire de la oameni care nu știau de existența acestor cai. Am fost contactată de o fundație europeană care dorește să repopuleze Valea Cracăului cu cai huțuli și care m-a invitat să fac parte din ‘board of directors’.

Toate acestea nu au făcut altceva decât să mă bucure imens, căci mi-am dorit foarte mult să creez o punte artistică între cele două lumi care m-au influențat profund, fiecare în felul ei: România și Canada.

Un al moment frumos și realizarea unui vis a fost întâlnirea senzațională cu mustangii sălbateci din zona Cody, Wyoming.

Acești cai au o energie aparte căci aleargă liberi, nestingheriți, așa cum de multe ori îi imaginez. Sunt o adevărată revelație. M-am simțit privilegiată pentru șansa de a-i admira și surprinde în imagini care par să provină dintr-o altă lume.

Ați avut expoziții?

Prima mea expoziție solo s-a numit ‘White, Power and Grace’, un elogiu la adresa frumuseții cailor din Camargue și a avut loc în 2012 la ‘Art Square Gallery’, vis-à-vis de Art Gallery of Ontario. A fost un mare succes și o confirmare a noii căi pe care am pornit.

Reacțiile emoționale ale vizitatorilor m-au ajutat să înțeleg că ceea ce fac începe să depășească nivelul unei misiuni personale.

Caii ne ajută să ne regăsim, să ne reconectăm cu ceea ce este important, essential așa putea spune, chiar magic. Îmi place să cred, că toți cei care rezonază cu fotografiile mele, simt această legătură ceva mai greu de descris în cuvinte, dar prezentă în imagini.

Lacrimile, care uneori curg pe obrajii celor care privesc fotografiile, nu sunt altceva decât expresia unei emoții care vine de undeva din adânc, dintr-o zonă a ființei care vibrează.

Am mai expus în galerii de artă din Collingwood, Ontario și Montana, US.

În septembrie, anul acesta, am participat la ‘Western Design Conference’ din Jackson, WY, unde lucrările mele au fost primite neașteptat de frumos. În octombrie am avut plăcerea să aduc caii la Consulatul României, la invitația d-nei consul general Antonella Marinescu.

Interacțiunea cu publicul românesc a fost emoționantă și mi-a încântat sufletul.

Ce planuri aveți pentru 2014?

În primul rând mă voi întoarce la Lucina și voi continua povestea acelor cai splendizi, cu un accent pe importanța lor, în contextul gospodăriei țărănești bucovinene.

Sper să reușesc să ajung și la o herghelie din Făgăraș. Lumea trebuie să afle despre aceste bogății românești cu care nu pot decât să mă mândresc.

Voi mai călători în Mexic și, probabil, din nou în vestul Statelor Unite, o zonă care mă atrage în mod special datorită frumuseții și mai ales a legăturii oamenilor cu caii.

Sunt sigură că, așa cum se tot întâmplă, noi oportunități vor apare și voi fi călăuzită să ajung acolo unde trebuie.

În concluzie, nu pot spune decât că viața nu se derulează întotdeauna în mod liniar, previzibil. Câteodată îmi este greu să înțeleg cum am trăit atâția ani fără să fiu conștientă de ceea ce se ascunde în străfundurile ființei mele.

Fotografia a fost și este un catalizator impecabil care nu face altceva decât să mă ajute să descopăr lucruri misterioase despre mine și lumea care mă înconjoară. Și este plăcerea mea cea mai mare să le împărtășesc tuturor celor care sunt dornici să mi se alăture.

Fotografiile Manuelei pot fi vizionate la:

www.gracefulhorses.com

facebook.com/GracefulHorsesPhotography

Articolele Manuelei au fost preluate de bloguri ca: Equitrekking, Top50 ranches, Equine VIP, Dude Ranch Association și pot fi găsite pe blogul ei: www.gracefulhorses.com/blog